

รายการอ้างอิง

- Balanis, C.A. Advanced Engineering electromagnetics.: John Wiley & Son, 1989.
- Belytschko T, Lu YY, Gu L. Element-Free Galerkin methods. International Journal for Numerical Methods in Engineering 37(1994) : 119-256.
- G.R. Liu. Mesh Free Method:Moving Beyond the Finite Element Method. Boca Raton : CRC Press, 2002.
- Guan, J.M., and Su, C.C. Analysis of metallic waveguides with rectangular boundaries by using the finite-difference method and the simultaneous iteration with the Chebyshev acceleration. IEEE Transactions on Microwave Theory and Techniques Vol.43, No.2 (February 1995) : 374-382.
- Ho, S.L., Yang, S., Machado, J.M., Wong, H.C. Application of a Meshless Methods in Electromagnetics. IEEE Transactions on Magnetics 37, 5 (Sept. 2001) : 3198 - 3202
- Hoole, S.R.H. Eigenvalue and eigenvector perturbation and adaptive mesh generation in the analysis of waveguides. IEEE Transactions on Magnetics Vol.26, No.2 (March 1990): 791-794 .
- J.Dolbow and T.Belytschko. An introduction to Programming the Meshless Element Free Galerkin Methods. Arch.comput.Mech vol.5.,n0300(1998) : 207-241.
- Jin, J.M. The Finite Element Method in Electromagnetics.: John Wiley & Son, 1993.
- J.R. Xiao,M.A. McCarthy. A local Heaviside weighted meshless method for two-dimensional solids using radial asic functions. Computational Mechanics 31 (2003) : 301-315.
- Montgomery, J.P. On the complete eigenvalue solution of ridge waveguide. IEEE Transactions on Microwave Theory and Techniques Vol.19, No.6, (June 1971) : 547-555.
- Swaminathan, M., Arvas, E. Sarkar, T.K., and Djordjevic, A.R. Computation of cutoff wavenumbers of TE and TM modes in waveguides of arbitrary cross sections using a surface integral formulation. IEEE Transactions on Microwave Theory and Techniques Vol.38, No.2 (February 1990) : 154-159.

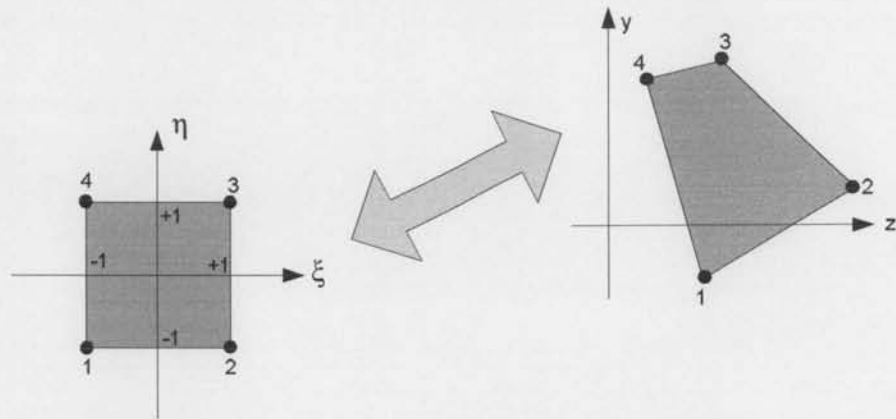
- S. N. Atluri, H.-G. Kim, J. Y. Cho. A critical assessment of the Meshless Local Petrov-Galerkin (MLPG), and Local Boundary Integral Equation (LBIE) methods. Computational Mechanics 24 (1999) : 348-372.
- S. N. Atluri, T. Zhu. A new Meshless Local Petrov-Galerkin (MLPG) approach in computational mechanics. Computational Mechanics 22 (1998) : 117-127
- T. Belytschko, Y. Krongauz, D. Organ, M. Fleming, and P. Krysl. Mesh-less methods: an overview and recent developments. Comput. Methods. Appl. Mech. Eng vol139(1996) : 3-47.
- Y.L. Wu, G.R. Liu. A meshfree formulation of local radial point interpolation method (LRPIM) for incompressible flow simulation. comput.mech 30(2003) : 355-365.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การแปลงพิกัดเรขาคณิต

ภาคผนวกนี้จะกล่าวถึงรูปแบบของการแปลงพิกัดเรขาคณิตจากอิลีเมนต์อ้างอิงใน 2 มิติ ไปสู่อิลีเมนต์จริงเพื่อใช้ในการประมาณการอินทิเกรตเชิงตัวเลข (numerical integration) ในพิกัด (ξ, η) ซึ่งจะสามารถทำได้ง่ายกว่าการอินทิเกรตในพิกัด (x, y)

รูปที่ ก.1 การแปลงพิกัดเรขาคณิต

กำหนดให้พิกัดที่ตำแหน่ง (x, y) ใดๆ ดังรูปดังนี้

$$x(\xi, \eta) = \sum_{i=1}^4 N_i x_i = N_1(\xi, \eta)x_1 + N_2(\xi, \eta)x_2 + N_3(\xi, \eta)x_3 + N_4(\xi, \eta)x_4 \quad (\text{ก.1})$$

$$y(\xi, \eta) = \sum_{i=1}^4 N_i y_i = N_1(\xi, \eta)y_1 + N_2(\xi, \eta)y_2 + N_3(\xi, \eta)y_3 + N_4(\xi, \eta)y_4 \quad (\text{ก.2})$$

ซึ่งค่า x_i, y_i คือค่าในพิกัด (x, y) และค่า N_i คือฟังก์ชันรูปร่างของโนดในพิกัดอ้างอิง (ξ, η) ที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ว่า $N_n(\xi, \eta) = 1$ ที่โนด n และ $N_n(\xi, \eta) = 0$ ที่โนดอื่นซึ่งฟังก์ชันรูปร่างที่แต่ละค่าเป็น

$$N_1(\xi, \eta) = \frac{1}{4}(1-\xi)(1-\eta) \quad (\text{ก.3})$$

$$N_2(\xi, \eta) = \frac{1}{4}(1+\xi)(1+\eta) \quad (\text{ก.4})$$

$$N_3(\xi, \eta) = \frac{1}{4}(\xi+1)(\eta-1) \quad (\text{ก.4})$$

$$N_4(\xi, \eta) = \frac{1}{4}(1-\xi)(1+\eta) \quad (\text{ก.4})$$

ซึ่งในการแปลงพิกัดนี้สามารถหาจาโคเบียนได้โดยใช้ความสัมพันธ์คือ

$$\begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial \xi} \\ \frac{\partial \phi}{\partial \eta} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{\partial x}{\partial \xi} & \frac{\partial y}{\partial \xi} \\ \frac{\partial x}{\partial \eta} & \frac{\partial y}{\partial \eta} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial x} \\ \frac{\partial \phi}{\partial y} \end{Bmatrix} = [J] \begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial x} \\ \frac{\partial \phi}{\partial y} \end{Bmatrix} \quad (\text{ก.5})$$

โดยที่ $[J]$ มีค่าเป็น

$$[J] = \begin{bmatrix} \frac{\partial x}{\partial \xi} & \frac{\partial y}{\partial \xi} \\ \frac{\partial x}{\partial \eta} & \frac{\partial y}{\partial \eta} \end{bmatrix} \quad (\text{ก.6})$$

โดยที่ $[J]$ คือ เมตริกซ์จาโคเบียนของการแปลงพิกัดเรขาคณิต

และสามารถเปลี่ยนความสัมพันธ์ในเชิงอนุพันธ์ของอีลีเมนต์จริงไปยังอีลีเมนต์อ้างอิงได้ดังสมการ

$$\begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial x} \\ \frac{\partial \phi}{\partial y} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{\partial \xi}{\partial x} & \frac{\partial \eta}{\partial x} \\ \frac{\partial \xi}{\partial y} & \frac{\partial \eta}{\partial y} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial \xi} \\ \frac{\partial \phi}{\partial \eta} \end{Bmatrix} = [J]^{-1} \begin{Bmatrix} \frac{\partial \phi}{\partial \xi} \\ \frac{\partial \phi}{\partial \eta} \end{Bmatrix} \quad (\text{ก.7})$$

อนุพันธ์พิกัด (x, y) เทียบกับพิกัด (ξ, η) จะได้

$$\frac{\partial x}{\partial \xi} = \sum_{i=1}^4 x_i \frac{\partial N_i}{\partial \xi} = \frac{1}{4}[-x_1(1-\eta) + x_2(1-\eta) + x_3(1+\eta) - x_4(1+\eta)] \quad (\text{ก.8})$$

$$\frac{\partial x}{\partial \eta} = \sum_{i=1}^4 x_i \frac{\partial N_i}{\partial \eta} = \frac{1}{4}[-x_1(1-\xi) - x_2(1+\xi) + x_3(1+\xi) + x_4(1-\xi)] \quad (\text{ก.9})$$

$$\frac{\partial y}{\partial \xi} = \sum_{i=1}^4 y_i \frac{\partial N_i}{\partial \xi} = \frac{1}{4}[-y_1(1-\eta) + y_2(1-\eta) + y_3(1+\eta) - y_4(1+\eta)] \quad (\text{ก.10})$$

$$\frac{\partial y}{\partial \eta} = \sum_{i=1}^4 y_i \frac{\partial N_i}{\partial \eta} = \frac{1}{4}[-y_1(1-\xi) - y_2(1+\xi) + y_3(1+\xi) + y_4(1-\xi)] \quad (\text{ก.11})$$

ดังนั้นจะได้จาโคเบียนของการแปลงพิกัดเรขาคณิตดังสมการ (ก.12) โดยแทน (ก.8) ถึง

(ก.11) ลงไปในสมการ (ก.12)

$$J = \det[J] = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial \xi} & \frac{\partial y}{\partial \xi} \\ \frac{\partial x}{\partial \eta} & \frac{\partial y}{\partial \eta} \end{vmatrix} \quad (\text{ก.12})$$

ดังนั้น

$$J = \frac{\partial x}{\partial \xi} \frac{\partial y}{\partial \eta} - \frac{\partial x}{\partial \eta} \frac{\partial y}{\partial \xi} \quad (\text{ก.13})$$

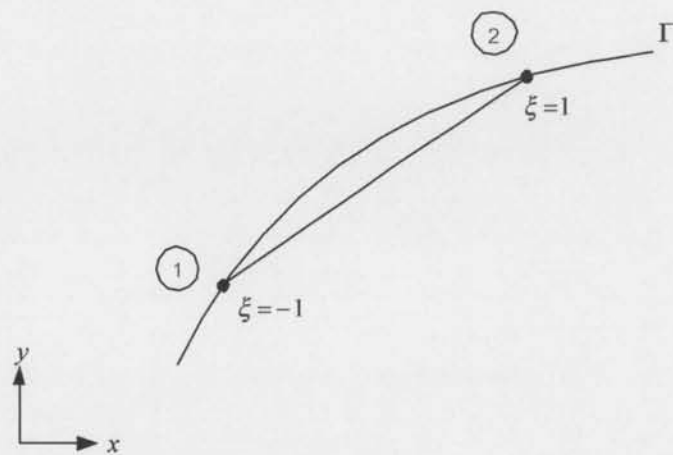
ซึ่งสามารถอินทิเกรตในพิกัดข้างอิงโดยใช้ความสัมพันธ์

$$\iint_{\Omega} f(x, y) dx dy = \int_{-1}^1 \int_{-1}^1 f(\xi, \eta) J d\xi d\eta \quad (\text{ก.14})$$

ภาคผนวก ข

การอินทิเกรตเชิงเส้น

ภาคผนวกนี้จะกล่าวถึงรูปแบบของอีลีเมนต์เชิงเส้นในปริภูมิ 2 มิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าใน 2 มิติโดยการแปลงระบบพิกัดของอีลีเมนต์เชิงเส้นในระบบพิกัดจากเป็นระบบพิกัดของอีลีเมนต์อ้างอิงใน 1 มิติ เนื่องจากเมื่อขอบเขตของวัตถุถูกแบ่งออกเป็นอีลีเมนต์เชิงเส้นแล้วในการอินทิเกรตเชิงเส้นในแต่ละอีลีเมนต์มักจะใช้การประมาณการอินทิเกรตเชิงตัวเลขโดยใช้ local intrinsic coordinate ξ มากกว่าที่จะใช้การอินทิเกรตเชิงเส้นโดยตรง

รูปที่ ข.1 อีลีเมนต์เชิงเส้นที่อยู่ในปริภูมิ 2 มิติ

กำหนดให้พิกัดที่ตำแหน่ง (x, y) ใดๆ ดังรูปที่ ข.1 เป็นดังนี้

$$x(\xi) = \sum_{c=1}^2 N_c(\xi) x_c = N_1(\xi) x_1 + N_2(\xi) x_2 \quad (\text{ข.1})$$

$$y(\xi) = \sum_{c=1}^2 N_c(\xi) y_c = N_1(\xi) y_1 + N_2(\xi) y_2 \quad (\text{ข.2})$$

โดยที่

$N_c(\xi)$ เป็นฟังก์ชันฐานเชิงเส้นซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขที่ว่า $N_c(\xi) = 1$ ที่โนด c และ $N_c(\xi) = 0$ ที่โนดอื่นๆ

ดังนั้นฟังก์ชันฐาน $N_1(\xi)$ และ $N_2(\xi)$ จะอยู่ในรูปของสมการเชิงเส้นดังนี้

$$N_1(\xi) = a_1\xi + a_2 \quad (ข.3)$$

$$N_2(\xi) = a_3\xi + a_4 \quad (ข.4)$$

โดยที่ a_1, a_2, a_3 และ a_4 เป็นค่าคงที่

เมื่อพิจารณาในเงื่อนไขในการสร้างฟังก์ชันฐาน $N_c(\xi)$ ดังที่กล่าวมาแล้วจะได้ว่า

ที่โนด 1 : $\xi = -1$

$$N_1(-1) = 1 \quad (ข.5)$$

$$N_2(-1) = 0 \quad (ข.6)$$

และที่โนดที่ 2 : $\xi = 1$

$$N_1(1) = 0 \quad (ข.7)$$

$$N_2(1) = 1 \quad (ข.8)$$

และจากสมการที่ (ข.5) - (ข.8) เมื่อแทนสมการที่ (ข.3) และ (ข.4) ลงไปเพื่อหาค่าคงที่ a_1, a_2, a_3 และ a_4 ได้ผลดังนี้

$$a_1 = -\frac{1}{2}, a_2 = \frac{1}{2}, a_3 = \frac{1}{2} \text{ และ } a_4 = \frac{1}{2} \quad (ข.9)$$

ดังนั้นฟังก์ชันฐาน $N_1(\xi)$ และ $N_2(\xi)$ จะเป็นดังนี้

$$N_1(\xi) = \frac{1}{2}(1 - \xi) \quad (ข.10)$$

$$N_2(\xi) = \frac{1}{2}(1 + \xi) \quad (ข.11)$$

และใช้การแปลงจาโคเบียน (Jacobian transformation) ในการแปลงตัวแปรจากตัวแปรของเส้นโค้ง Γ ในระบบพิกัดฉาก (x, y) ไปยังระบบพิกัดในอีกโดเมนหนึ่งที่ประกอบด้วย intrinsic coordinate ξ เพื่อให้ง่ายในการอ้างอิงถึงพจน์ที่อยู่ในเครื่องหมายอินทิกรัลและเพื่อใช้การแปลงตัวแปรจากเส้นโค้งของการอินทิเกรตจริงไปยังระบบที่ประกอบด้วย intrinsic coordinate ξ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของอีลีเมนต์ใน 1 มิติ ดังรูปที่ ข.1

เมื่อพิจารณาส่วนย่อยของอีลีเมนต์เชิงเส้นจะได้ว่า

$$dl = J(\xi)d\xi = \sqrt{\left(\frac{dx(\xi)}{d\xi}\right)^2 + \left(\frac{dy(\xi)}{d\xi}\right)^2} d\xi \quad (\text{ข.12})$$

โดยที่

$$\frac{dx(\xi)}{d\xi} = \frac{(x_2 - x_1)}{2} \quad (\text{ข.13})$$

$$\frac{dy(\xi)}{d\xi} = \frac{(y_2 - y_1)}{2} \quad (\text{ข.14})$$

ดังนั้นจะได้การแปลงจาโคเบียนเป็นดังนี้

$$J(\xi) = \frac{1}{2} \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2} = \frac{l}{2} \quad (\text{ข.15})$$

โดยที่

l เป็นความยาวของอีลีเมนต์เชิงเส้นซึ่งเท่ากับระยะทางจากโนดที่ 1 ไปยังโนดที่ 2 ในระบบพิกัดฉาก (x, y)

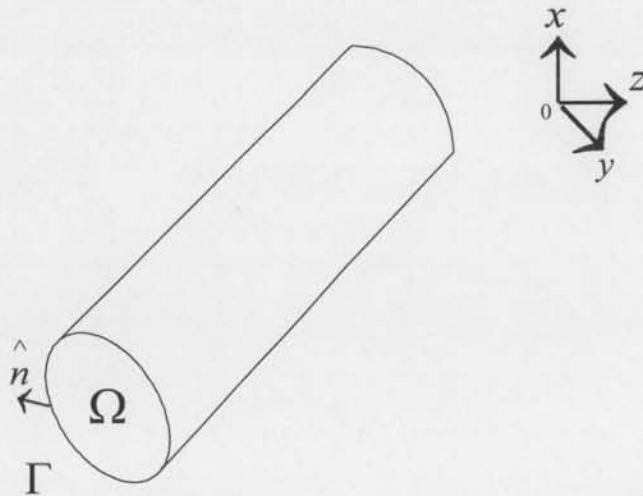
ซึ่งจะใช้การแปลงจาโคเบียนในการแปลงพจน์ของการอินทิเกรตจาก $\int [-] dl = \int [-] J(\xi) d\xi$

ภาคผนวก ค

ท่อนำคลื่น

ท่อนำคลื่นแบบเอกพันธ์นั้น มีอยู่ 2 โมดดังนี้ ในโมด แรก สิ่งที่ไม่มีส่วนประกอบของสนามแม่เหล็กในทิศทางการแพร่กระจายซึ่งเรียกว่าโมดสนามแม่เหล็กตามขวาง(Transverse Magnetic Mode:TM_Mode) ในทางตรงกันข้ามในโมดที่ไม่มีสนามไฟฟ้าประกอบอยู่ด้วย ในทิศทางการแพร่กระจาย เรียกว่าโมดสนามไฟฟ้าตามขวาง(Transverse Electric Mode:TE-Mode) สมมติว่า

- ท่อนำคลื่นที่มีพื้นที่หน้าตัดรูปใดๆยาวสม่ำเสมอและแกนยาวทอดไปตามแกน z
- หน้าตัดของท่อนำคลื่นอยู่ในระนาบ x-y
- ขอบเขตตัวภายนอกเป็นตัวนำสมบูรณ์
- ท่อนำคลื่นที่บรรจุด้วยตัวกลางไอโซทรอปิก

รูปที่ ค.1 ภาคตัดขวางท่อนำคลื่น

การพิจารณาสนามแม่เหล็กไฟฟ้าภายในท่อนำคลื่น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 โหมด คือ โหมดของ TE และโหมดของ TM มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- กรณีที่เป็น TE mode ซึ่งพิจารณาสนามไฟฟ้าตามแนวแกน x และ y (E_x, E_y) และสนามแม่เหล็กตามแนวแกน x ,y และ z (H_x, H_y, H_z) และสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการ (ค.2)

$$\phi = H_z \quad (\text{ค.1})$$

$$\nabla^2 \phi + k_c^2 \phi = 0 \quad (\text{ค.2})$$

และมีเงื่อนไขขอบเขตเป็นไปตามรูปแบบของ Neumann boundary condition ดังสมการ (ค.3)

$$n \cdot \nabla \phi = 0 \quad (\text{ค.3})$$

- กรณีที่เป็น TM mode ซึ่งพิจารณาสนามไฟฟ้าตามแนวแกน x ,y และ z (E_x, E_y, E_z) และสนามแม่เหล็กตามแนวแกน x และ y (H_x, H_y, H_z) และสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการดังสมการ (ค.5)

$$\phi = E_z \quad (\text{ค.4})$$

$$\nabla^2 \phi + k_c^2 \phi = 0 \quad (\text{ค.5})$$

และมีเงื่อนไขขอบเขตเป็นไปตามรูปแบบของ Dirichlet boundary condition ดังสมการ (ค.6)

$$\phi = 0 \quad (\text{ค.6})$$

ดังนั้นในการพิจารณาสนามแม่เหล็กไฟฟ้าภายในท่อนำคลื่น สามารถ พิจารณาจากสมการเฮมโฮลซ์ในรูปแบบสเกลาร์ ตามสมการ (ค.7) ดังนี้

$$\nabla^2 \phi + k_c^2 \phi = 0 \quad (\text{ค.7})$$

และมีเงื่อนไขขอบเขต ตามสมการคือ

$$\phi = 0 \quad \text{บนขอบเขตภายนอก} \quad (\text{ค.8})$$

$$\hat{n} \cdot \nabla \phi = 0 \quad \text{บนขอบเขตภายนอก} \quad (\text{ค.9})$$

กำหนดให้ \hat{n} คือเวกเตอร์ที่ตั้งฉากกับเส้นขอบเขต
 ϕ คือฟังก์ชันของสนามแม่เหล็กไฟฟ้าใดๆ
 k_c คือเลขคลื่นตัด (cut off wave number)

ใช้ระเบียบวิธีถ่วงน้ำหนักเศษตักข้าง

$$\iint_{\Gamma} [T(\nabla^2 \phi) + k_c^2 T \phi] ds = 0 \quad (\text{ค.10})$$

จากพจน์แรกใน (ค.10) สามารถเขียนได้เป็น

$$\iint_{\Gamma} [T(\nabla^2 \phi)] ds = \iint_{\Gamma} [T(\nabla \cdot \nabla \phi)] ds \quad (\text{ค.11})$$

โดยอาศัยความสัมพันธ์

$$\nabla \cdot [T(\nabla \phi)] = \nabla T \cdot \nabla \phi + T(\nabla \cdot \nabla \phi) \quad (\text{ค.12})$$

และ

$$\iint_{\Gamma} \nabla \nabla \psi ds = \int_{d\Gamma} \nabla \phi \cdot \hat{n} dl \quad (\text{ค.13})$$

สมการ (ค.10) สามารถเขียนได้เป็น

$$\iint_{\Gamma} \nabla T \cdot \nabla \phi ds - k_c^2 \iint_{\Gamma} T \phi ds = \int_{d\Gamma} T \frac{\partial \phi}{\partial n} dl \quad (\text{ค.14})$$

โดยที่ $\partial \phi / \partial n$ คืออนุพันธ์เชิงตั้งฉากตามขอบ $d\Gamma$ ซึ่งพจน์ทางขวาหมดไปโดยที่ T เป็นศูนย์บนผนังตัวนำไฟฟ้าสมบูรณ์ (perfect electric conductor: PEC) และ $\partial \phi / \partial n$ เป็นศูนย์บนผนังตัวนำแม่เหล็กสมบูรณ์ (perfect magnetic conductor: PMC)

$$\iint_{\Gamma} \nabla T \cdot \nabla \phi ds = k_c^2 \iint_{\Gamma} T \phi ds \quad (\text{ค.15})$$

ในกรณีที่คำนวณ TM โมดซึ่งผนังเป็นตัวนำไฟฟ้าสมบูรณ์และฟังก์ชันรูปร่างเป็นแบบเคลื่อนที่ กำลังสองน้อยที่สุดโดยใช้ระเบียบวิธี ฟินอลตี้ (penalty method) สมการ (ค.15) จะเป็น

$$\iint_{\Gamma} \nabla E_z \cdot \nabla E_z ds + \int_{\Gamma} E_z^2 d\Gamma = k_c^2 \int_{\Gamma} E_z^2 ds \quad (\text{A.16})$$

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายพนัส สิ้นสุนทรพงศ์ เกิดวันที่ 29 เมษายน 2522 ที่อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546